

උරුමය උල්පත් 17

අතිපූජ්‍ය ආචාර්ය අලුත්වැව සෝරත ගිම්පාණෝ

ප්‍රශ්නය : අවසරයි ස්වාමීන්වහන්ස. කතරගම කිරිවෙහෙර පූජා භූමියේ ඉතිහාසය පිළිබඳ කෙටි සඳහනක් කළොත් ?

පිළිතුර : බුදුරජාණන් වහන්සේ තෙවැනි වර ලංකාවට වැඩම කළ අවස්ථාවේ කතරගම කිරිවෙහෙර පිහිටි ස්ථානයටත් වැඩම කළ බව සඳහන් වෙනවා. මේ ස්ථානයේ එදා තිබී තියෙන්නේ 'කිහිලි' වනයක්. බුදුරජාණන් වහන්සේ කිහිලි වනය තෝරා ගැනීමට හේතුව විශාල පිරිසකට රැස් වෙන්න පුළුවන් ස්ථානයක් නිසයි. මෙහි සිටි ප්‍රාදේශීය පාලකයාගේ ආරාධනාව මත බුදුරජාණන් වහන්සේ මෙම කිරි වෙහෙර වෛත්‍යරාජයාණන් පිහිටි ස්ථානයේ වැඩ සිට ධර්මය දේශනා කළ බව කියැවෙනවා. උන් වහන්සේගේ ආගමනය සිහි කිරීම සඳහා මෙම කිරි වෙහෙර වෛත්‍යරාජයාණන් වහන්සේ ඉදිකිරීම කළ බවත් සඳහන් වෙනවා.

ප්‍රශ්නය : ධර්මය සහ දෙවියන් ඇදහීම මේ ප්‍රදේශයේ සිදු වන දෙයක්. ඒ පිළිබඳ ඔබ වහන්සේගේ අදහස කුමක්ද?

පිළිතුර : ධර්මානුකූලව ජීවත් වෙනවා කියන්නේ බුද්ධ ධර්මයම පමණක් නොවෙයි. සාධාරණ ජීවිතයක්, ධර්මානුකූල ජීවිතයක් ලෙස හඳුන්වන්න පුළුවන්. ධර්මයෙන් තුරන් වෙන කොට තිරිසනෙක් බවට පත් වෙනවා. මනුෂ්‍යකම ගොඩ නැගෙන්නේ ධර්මය හරහායි. ධර්මය තුළ ජීවත්වීමට හිරි ඔතප් දෙක තිබිය යුතුයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉතා වැදගත් ලෙස මේ ලැජ්ජාව හය නොහොත් හිරි ඔතප් දෙක වර්ණනා කොට තිබෙනවා. පවට, වැරැද්දට ලැජ්ජා විය යුතුයි. බය විය යුතුයි. ලොකු පුංචි හේදයකින් තොරව, පොඩි මිනිහාගේ සිට රජතුමා දක්වා වැරැද්දට බිය විය යුතුයි. වැරැදි කාරයක් වී රට පාලනය කරන්න බැහැ. දේව ඇදහිල්ල යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ සාධාරණ සඳාචාරවත් මිනිසුන් පිරිසක් ගොඩනැංවීම සඳහා ඒක රාශි වන අවස්ථාවක්.

ප්‍රශ්නය : ලංකාවේ බුදු සසුනට රුහුණෙන් සැහෙන ශක්තියක් ලැබී තිබෙනවා. නමුත් සමස්ථයක් වශයෙන් එයට ඇති පිළිගැනීම ප්‍රමාණවත් නැතැයි සමහර තර්ක කරනවා. ඒ පිළිබඳ ඔබ වහන්සේගේ අදහස කුමක්ද?

පිළිතුර : ඒ අනුරාධපුරයේ භික්ෂූන් වහන්සේලාට තිබූ තැන මේ ප්‍රදේශයේ නිස්සමහාරාමයේත් තිබුණා බවට සාක්ෂි තිබෙනවා. සිතුල්පව්වේ භික්ෂූන් වහන්සේලා විශාල ප්‍රමාණයක් අරණ්‍යගතව බණ භාවනාවේ යෙදී සිට තිබෙනවා. එදා මහා සාගතයක් පැමිණි කාලයක භික්ෂූන් වහන්සේලා ධර්මය රැක ගැනීම සඳහා මේ ප්‍රදේශයට වැඩම කළා. උන්වහන්සේලා මුඛ පරම්පරාවෙන් රැකගෙන ආ ධර්ම සප්තඡායනය කරමින් මේ ස්ථාන වල වැඩ සිටි බව සඳහන් වෙනවා. අනුරාධපුරය යම් ආකාරයකින් බුදු දහම ගොඩ නගා ගැනීම සඳහා උපකාරී වුනේ ද, ඒ හා සමාන උපකාරයක් දකුණු පලාතේ මෙම ස්ථානයෙන් සිදු වී තිබෙනවා. සිතුල්පව්ව පොසොන් කාලයට මිහින්තලාව හා සමානයයි.

ප්‍රශ්නය : සුනාමි විපතෙන් දකුණු පළාතට විශාල හානියක් වුණා. එයින් පසුව පරණ හේද අමතක කර සියලු දෙනා රට ගොඩ නැගීම සඳහා එකතු වේ යැයි බොහෝ අය විශ්වාස කළා. නමුත් එය එසේ සිදුවුයේ නැහැ. සමාජයේ ඇති බෙදීම් නිසා අද සමගියක් පෙනෙන්නට නැහැ.

පිළිතුර : ඒ ව්‍යවසනය සමගම ජාති, ආගම් හේදයකින් තොරව මුලදී එකතුවක් ඇති වුණා. ඒ රටේ ස්වභාවය එයයි. කොතරම් මන හේද තිබුණත් අසල්වැසි නිවසක කරදරයක් වූ විට එකතු විමක් සිදු වෙනවා. එය තමයි අපේ මිනිසුන්ගේ සිරිත. අපේ දේශපාලන පක්ෂ වල තිබෙන පෞද්ගලික න්‍යාය පත්‍රයන් නිසා අපේ ජනතාවට එකමුතුව ඉදිරියට යන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. එම න්‍යාය පත්‍ර ඉවත් කර සියල්ලෝම එකතු වී අලුත් න්‍යාය පත්‍රයක් හදා ගත යුතුයි. දේශපාලන පක්ෂයට මුල් තැන නොදී රට ගැන කල්පනා කර ආර්ථික හා සමාජ වශයෙන් රට ගොඩ නැගීම කළ යුතුයි. ලොකු පොඩි හේදයකින් තොරව මේ රටේ අය දේශපාලනිකරණය වී තිබෙනවා වැඩියි. මේ රටේ දියුණුවක්, ප්‍රගතියක් නැත්තේ

ඒ නිසයි. සුනාමි ව්‍යසනයේ ප්‍රශ්න වුවත් නිරාකරණය කර ගැනීමට නොහැකි වූයේ මෙසේ බෙදී ගිය නිසයි.

ප්‍රශ්නය : රට විපතට පත් වූ විට ඒ අභියෝගයන්ට මුහුණ දීමේදී රාජ්‍ය පාලකයන් සියලු දෙනාම එකතු වෙනවා. ඉන්දියාව, එංගලන්තය වැනි රට වල මෙසේ සිදු වුණා.

පිලිතුර : ඔව්. සිංගප්පූරුව, ඉන්දියාව වැනි ආසන්න රටවල් දෙස බැලීමේදී වුවත් මේ දේ සිදුව තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ රටවල් අපට වඩා ආර්ථික හා සමාජීය වශයෙන් දියුණුයි. අපේ රටේ තිබෙන්නේ එහි අනෙක් පැත්ත. රට හසුරුවන්නේ දේශපාලනඥයන්. ඒ නිසා එහි වගකීම දේශපාලනඥයින් භාර ගත යුතුයි. දේශපාලනඥයින් එකතු වන විට රටේ අනෙක් අයගෙන් එකතු විමක් වෙනවා. මේ නිසා දේශපාලනඥයින් එකතු වෙලා අපේ ගමන් මාර්ගය සකස් කළ යුතුයි. නමුත් එවැනි වැඩපිලිවෙලක් අද පෙනෙන්න නැහැ. අපේ රටේ දේශපාලනඥයින් අන්තගාමිව, මමත්වයෙන් යුතු කල්පනා කරනවා. අලුත් ව්‍යාපෘතියක් අරම්භ කිරීම උදාහරණයක් වශයෙන් ගනිමු. ඊළඟ පැමිණි ආණ්ඩුවෙන් ඒ අලුත් ව්‍යාපෘතිය ඉදිරියට ගෙන යන්නේ නැහැ. නිදහසින් පසුව මේ රටේ රාජ්‍ය පාලනය කළේ ප්‍රධාන පක්ෂ දෙකයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයයි. දැන් ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් මේ දෙගොල්ලන්ගේ සමානතාවයක් තිබෙනවා. සමානතාවයක් තිබුණත් ඉදිරියට යාමේ දී කිසිම ප්‍රගතියක් නැහැ.

ප්‍රශ්නය : අපේ ඉතිහාසය දෙස බැලූ විට අනුරාධපුරයේ, රුහුණේ අවස්ථා ගණනාවක අප විශාල වැඩ කොටසක් කර තිබෙනවා. නමුත් මෑතකාලයේදී ඒ වැනි දේ අපිට කර ගැනීමට නොහැකි වී තිබෙනවා. ඒ නිසා පෙර කාලයේ තිබූ පාලන ක්‍රමය ගැන විමසීමක් කළ යුතුද? එකල සමගියක් තිබුණා. නමුත් දැන් එවැනි දෙයක් නැහැ. එය හේතුව කුමක්ද?

පිලිතුර : අපේ පැරැණි රාජ්‍ය පාලකයන්ට යම්කිසි අරමුණක් තිබුණා. “රාජා භවතු ධම්මිකෝ”. දසරාජ ධර්මයෙන් යුතුව රාජ්‍ය පාලනය ගෙන ගියා. නිතරම

යහපත් පාලනයක් තිබුණා. පාලනය අයහපත් වුවහොත් ස්වභාව ධර්මය පවා විනාශයට පත් කරන බවට අදහසක් ඔවුන් තුළ තිබුණා. ගජබා රජතුමා රහසේ ජනතාව අතරට ගොස් දුකෙන් සිටින මිනිසා හා නිවස කුමක්ද කියා සොයා බැලුවා. දිනක් එසේ යන විට එක් නිවසක මහැල්ලක් අඩමින් සිටියා. රජතුමා ඒ මහැල්ලගේ නිවස අසල සලකුණු කර පසුව ඒ මහැල්ල රජමාළිගාවට කැඳවා ඒ පිළිබඳ විමසා බැලූ බව සඳහන් වෙනවා. සොලින් සමඟ යුද්ධයට පවා ගියේ මේ ආකාරයෙන් දුක සැප බැලූ නිසයි. මේ ආකාරයේ සානුකම්පිත හැඟීමක් රාජ්‍ය පාලකයන් තුළ තිබිය යුතුයි. දසරාජ ධර්මය, කරුණාව, මෛත්‍රිය යන යහපත් දේ එකල රාජ්‍ය පාලකයන් තුළ තිබුණා. ඒ වගේම රටට ඇති වූ ව්‍යසනයන් වලදී ඒ අය එකතු වුණා. රටේ ආරක්ෂක ස්ථානය රැහැණූ ප්‍රදේශයයි. අනුරාධපුරයේ යම් ගැටළුවක් ඇති වූ විට මේ ප්‍රදේශයට පලා එනවා. ඉන්පසු මේ ප්‍රදේශයේ සිට අලුත් නායකයන්, යුධ හටයන් පිරිසක් හැඳෙනවා. දස මහා යෝධයන්ගෙන් අටදෙනෙක්ම රැහැණේ අය. උඟව වෙල්ලස්ස සංවර්ධනය කළා. රාජ්‍ය නායකයෝ, උප රාජ්‍ය නායකයෝ දකුණේ සිටියා. ඔවුන් සුදානම් වී සතුරු ආක්‍රමණයන්ට මුහුණ දුන්නා. එළාර ආක්‍රමණයේදී සිදුවූයේ එවැනි දෙයක්. ව්‍යසනයකදී මේ ආකාරයේ එකමුතුවක් දැන් කාලයේ රාජ්‍ය පාලකයන් තුළ දකින්න නැති බව කණගාටුවෙන් වුවත් ප්‍රකාශ කරනවා.

ප්‍රශ්නය : මේ ආකාරයෙන් සිදු වන්නේ යටත් විජිත යුගයේ ඇති වූ මානසිකත්වයක් නිසාද? නැතිනම් දැන් තිබෙන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය අපට නොගැලපෙන්නේද? එසේත් නැතිනම් මේ සඳහා වෙනත් අපට ගැලපෙන ක්‍රමයක් සොයා ගත යුතුද?

පිළිතුර : අපේ රටට ගැලපෙන ක්‍රමයක් සකස් කළ යුතුයි. සමූහාණ්ඩු පාලන ක්‍රමයක් හරහා ඉන්දියාව තමන්ගේ පාලනය ගෙන යනවා. අපි පුංචි රටක්. සිංහල, දමිල, මුස්ලිම්, ක්‍රිස්තියානු අය අපේ රට තුළ ජීවත් වෙනවා. ඒ වගේම නොයෙක් ආගම් අදහන අය වෙසෙනවා. මේ අය අතර ඒකරාශී වීමක් තිබිය යුතුය. මේ රට මගේ කියනවාට වඩා අපේ කියන එක වැදගත්. මේ අපේ උරුමයන්. අපේ අනන්‍යතාවයන්. ඒවා රැක ගත යුතුයි. වෙනත් ජාතීන්ගේ

උරුමයන් පිළිබඳ පහත් කොට කථා කිරීම, ඒවාට ඇති ලි ගැසීම වැරදියි. අපේ උරුමයන් සඳහා ද වෙනත් ජාතීන්ගේ උරුමයන්ට ද සාධාරණ ආරක්ෂාවක් අවශ්‍යයි. වෙනත් රට වලින් නොයෙක් භාෂා කථා කරන පුද්ගලයන් සිටිනවා. නොයෙක් ප්‍රදේශ තිබෙනවා.

අපි අතර තිබෙන මමන්වය, ආත්මාර්ථකාමීත්වය නිසා අපේ රට තුළ මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වූ බව මා විශ්වාස කරනවා. අපේ බොහෝ අය බෞද්ධ වන්නේ නාමිකව පමණයි. බොහෝ අය සැබෑ බෞද්ධයෝ නොවෙයි. ධර්මානුකූලව, ආගමානුකූලව වැඩ කරන පිරිසක්, පාලන තන්ත්‍රයක්, පාලිත පිරිසක් හැඩ ගැසුණා මදි යන්නයි මගේ අදහස. පෙරට වඩා අපි ඒ තත්ත්වයෙන් අපේ වි තිබෙනවා. ඒ නිසා ජාති, ආගම් හේදයකින් තොරව අපි එකමුතු විය යුතුයි. නැතිනම් අපි විශාල ව්‍යසනයකට, විනාශයකට පත් වෙනවා.

ප්‍රශ්නය : *ඔදුරජාණන් වහන්සේත් බෙදීම් වලට විරුද්ධව පෙනී සිටියා. ඒ දර්ශනය අපේ ඔලුවට, හඳවතට ගන්න බැරි වුනේ ඇයි?*

පිළිතුර : අපේ සාමාන්‍ය ජනතාව ඉහළින් දෙන අදහස් වලට නම්‍යශීලී වෙනවා. මේ අනුව ආගමික නායකයින්, දේශපාලනඥයන්, වෙනත් බුද්ධිමතුන් ඒකරාශී වී යම් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුයි. නමුත් මේ ආකාරයේ එකතු වීමක් පෙනෙන්නට නැහැ. ආගමික අංශයේවත් එකමුතුවක් නැහැ. සියලු ආගම්වල නායකයන් එකතු විය යුතුයි. අපි එකිනෙකට හොරෙන් යම් යම් වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරනවා. ආගමිකරණය ආදි දේ නිසා නොයෙක් ප්‍රශ්න ඇති වන්නේ ඒ නිසයි. මේ හේතුවෙන් අපි ආගම්, ජාති, කුල, පලාත් වශයෙන් බෙදී යනවා. මේවා අනවශ්‍ය බෙදීම්. අපි අතර තිබෙන මේ බෙදීම් අද ක්‍රමයෙන් වැඩි වෙනවා. රට දියුණු වන විට මේ බෙදීම් නැති විය යුතුයි. මේ සඳහා ජනමාධ්‍යයන්, බුද්ධිමතුන්, දේශපාලනඥයින් එකතු වී වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුයි.

ප්‍රශ්නය : දේශපාලන මට්ටමෙන් නොයෙක් බෙදීම් තිබෙනවා. ඒ නිසාම මෙම ස්වභාවය ඉදිරියේ ඔබවහන්සේලාට නායකත්වය ලබාදිය හැක්කේ කෙසේද?

පිලිතුර : අපේ මහානායක ස්වාමීන් වහන්සේලාට එකතු වී මේ සඳහා නායකත්වයක් ලබා දීමට හැකියාව තිබෙනවා. නමුත් පැරැණි රජකාලයේ වගේ දැන් පාලකයන් අපේ අනුශාසනා පිලිගැනීමට සූදානමින් සිටිනවා ද කියා විමසා බැලිය යුතුයි. අපේ අවවාද අනුශාසනා පිලිබඳව සැලකිල්ලක් අපේ රාජ්‍ය පාලන තන්ත්‍රය තුළ නැහැ.

ප්‍රශ්නය : අවුරුදු දහයකට පෙර කාලයට වඩා දැන් තරුණ සමාජය ධර්මට ළං වෙනවාද? නැතිනම් ඈත් වෙනවාද?

පිලිතුර : එදාට වඩා වැඩි ප්‍රමාණයක් විහාරස්ථාන වෙත පැමිණෙනවා. එයින් මිනිසුන් ආගම දහමට වෙනදාට වඩා අද ළං වී ඇති බව පෙනෙනවා. මිනිසුන් ආර්ථික වශයෙන් දියුණුවත්ම මිනිසුන්ගේ ආගමික කටයුතු වැඩි වෙනවා. සංචාර වැඩි වෙනවා. ඒ නිසා වෙනදාට වඩා ඔවුන්ගේ ආගමික ශ්‍රද්ධාව, හක්නිය හා දැනුම වර්ධනය වීමක් සිදුවී තිබෙනවා.

ප්‍රශ්නය : ඔවුන්ගේ ඒ සමීප වීම ඔස්සේ සමාජය හරහා පාලකයන්ට යම් පණිවිඩයක් දිය හැකිද?

පිලිතුර : සමාජය හරහා පාලකයන්ට පණිවිඩයක් දෙන්න පුළුවන්. නමුත් ඒ අපේ පණිවිඩ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ රාජ්‍ය පාලනය හරහායි. අපි දෙන පණිවිඩය ක්‍රියාත්මක කරන්න රාජ්‍ය පාලනයෙන් සහයෝගයක් ලැබෙන්නේ නැතිනම් ප්‍රතිඵලයක් නැහැ.

ප්‍රශ්නය : පාලකයන්ට මේ පණිවිඩය යවන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රමය තුළ සමාජයට අයිතියක්, යුතුකමක් තිබෙනවා. ඔබවහන්සේ සඳහන් කරන ආකාරයට අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිසි ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැතිද?

පිළිතුර : ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නිසි ආකාරයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙනවාද කියන එක ප්‍රශ්නයක්. අවම වශයෙන් ජන්ද ක්‍රමයවත් නිසි ආකාරයට ක්‍රියාත්මක වන්නේ නැහැ. නොයෙක් ආකාරයේ බලපෑම් තිබෙනවා. ඔවුනොවුන්ට නිදහසේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ ක්‍රමයක් නැහැ. ඒ නිසා නියම ආකාරයෙන් මිනිසුන්ගේ අදහස් ක්‍රියාත්මක වීමට ඉඩ තිබෙනවාද කියන එක ප්‍රශ්නයක්?

ප්‍රශ්නය : විවෘත ආර්ථිකය හරහා අපේ සංස්කෘතිය, අනන්‍යතාවය පිළිබඳව බොහෝ ප්‍රශ්න මතු වී තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ ඔබ වහන්සේගේ අදහස කුමක්ද?

පිළිතුර : ඒ ඒ රට වලට වෙන්වූ ආර්ථිකය කුමක්ද? ඒ රට වලට තිබෙන සම්පත් මොනවාද? යන්න පිළිබඳ අවබෝධයක් තිබිය යුතුයි. මානව සම්පත්, භෞතික සම්පත් අපි හසුරුවා ගන්නේ කෙසේද පිළිබඳ අවබෝධයක් තිබිය යුතුයි. අපේ රටේ ආර්ථිකය එදා තිබුණේ වාරි කර්මාන්තය හරහායි. වර්තමානයේ කෘෂි කර්මය, වාරි කර්මාන්තය දියුණු කළ යුතුයි. කර්මාන්තශාලා ඇති කළ පමණින් අප රට දියුණු කරන්න බැහැ. විශ්ව විද්‍යාල වැඩි වී තිබෙනවා. නමුත් විශ්ව විද්‍යාලයකින් සිදුවිය යුතු කාර්ය භාරය සිදුවෙනවාද? කොතරම් උගන්වන්න, පර්යේෂකයින් ඒ තුළින් බිහි වී තිබෙනවාද? එසේ බිහිවූ උගතුන් අපේ රටට කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? අපේ රට ජාත්‍යන්තර මට්ටමට ගෙනියන්න කර තිබෙන්නේ මොනවාද? අපේ රටේ ආර්ථික දියුණුව සඳහා අලුතින් නිෂ්පාදනය කර තිබෙන්නේ මොනවාද? මේ සියල්ල විශ්ව විද්‍යාල තුළින් සිදුවිය යුතුයි. ඔවුන්ගේ දැනුම ඒ ආකාරයෙන් සකස් කර යුතුයි. අපේ දේශීය සම්පත් අනුව වාරි කර්මාන්තය, කෘෂි කර්මාන්තය හරහා අපට වෙන් වූ අනන්‍යතාවයක් මත අපේ රට දියුණු කිරීම සඳහා වැඩපිලිවෙලක් ඇති කළ යුතුයි. විවෘත ආර්ථිකය පැමිණි විට එයටම පමණක් නැඹුරු වී ක්‍රියාත්මක විය යුතු නැහැ.

ප්‍රශ්නය : ජාතික සැලසුම් නොමැති වීමත් අප රටට ඇති ප්‍රශ්නයක්. අපේ තිබෙන දේශපාලන බෙදීම් නිසා හොඳ දෙයක් කළත් අනෙක් පැත්තේ අය බලන්නේ එය කඩාකප්පල් කිරීමට. ඔබ වහන්සේ සඳහන් කරන අදහස්

ක්‍රියාත්මක කිරීමට නම් ජාතික මට්ටමේ දර්ශනයක්, සැලසුම් තිබිය යුතුයි. ඒ වගේම ඔබ වහන්සේ සඳහන් කළ අභියෝග හරහා මෙය කිරීමට හැකිවේද යන්නත් ප්‍රශ්නයක්?

පිලිතුර : ඉහළ මට්ටමේ ඉන්නා ජාතික නායකයෝ අපිට තිබෙන ව්‍යසනයන් මොනවාද? ආර්ථික ප්‍රශ්න මොනවාද? කියා කල්පනා කර කටයුතු කළ යුතුයි. මුදල් සෙවීමට අපිට හැමදාම වෙනත් රට වලට යෑමට සිදුවී තිබෙනවා. නමුත් මෙය හැමදාම කළ නොහැකියි. දියුණු වෙමින් පවතින රටක් වශයෙන් හැමදාමත් අපිට සිටිය නොහැකියි. අපිටත්, ආන්ම ශක්තියක් තිබිය යුතුයි. එය ඇති කර ගැනීම සඳහා අපේ ඉහළ මට්ටමේ ජාතික නායකයෝ, විශේෂයෙන් ප්‍රධාන පක්ෂ දෙක එකතු වී යම් වැඩපිලිවෙලක් ගෙන යන්නේ නම් රටේ අනෙක් සියලු දෙනාම ඒ සඳහා සහයෝගය ලබා දෙනවා.

ප්‍රශ්නය : නිදහස ලබා ගත් පසු බස්නාහිර හා දකුණු පලාත් සංසන්දනය කර බැලුවිට ආර්ථික පරතරය වැඩි වී තිබෙනවා. උතුරු පළාත සමඟ බැලුවත් මේ ගැටළුව තිබෙනවා. ඒ නිසා ඔවුන් විප්ලවකාරී පැත්තකට ගොස් තිබෙනවා. දකුණෙන් නොයෙක් යුගයන්හි විප්ලවකාරී දේ සිදු වුණා.

පිලිතුර : මොණරාගල, මාතර, හම්බන්තොට ආදී දිස්ත්‍රික්ක දෙස බලන විට ඒවා දියුණු වී තිබෙන්නේ අඩු වශයෙන්. අධ්‍යාපනය, සාකෂරතාවය, වෛද්‍ය, ආර්ථික, කර්මාන්ත මේ සියල්ලේම දියුණුව තිබෙන්නේ අවම වශයෙන්. යම් යෝජනා ක්‍රම කිහිපයක් පසුගිය දින වල ගෙන ආවා. හම්බන්තොට වරායට ඉන් පුමුබස්ටානයක් ලැබෙනවා. නමුත් එය සිදුවුනේ නැහැ. ගුවන් තොටුපලක් ඉදි කිරීමට කටයුතු සුදානම් කළා. නමුත් එය සිදුවුයේ නැහැ. ආණ්ඩු දෙකෙන්ම යෝජනා කරනවා. නමුත් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ නැහැ. මේ පලාතේ මිනිසුන් බොහෝ අසරණ වෙලා. මෙ පලාතට නිසියාකාර රෝහලක් නැහැ. ඒ සඳහා අපි කොළඹට හෝ ගාල්ලට යා යුතුයි. නිරෝගි මිනිසුන් ඇති කිරීමට සෞඛ්‍ය සේවාව හොඳින් තිබිය යුතුයි. ඔවුන්ට තුන් වේල කෑමට අවස්ථාව තිබිය යුතුයි. හොඳ අධ්‍යාපනයක් තිබිය යුතුයි.

ප්‍රශ්නය : මේ ආකාරයෙන් කටයුතු කළ හොත් අපේ දකුණු පලාතේ තරුණයින් නැවත් කැරලි ගසන තත්ත්වයට එන්න පුළුවන්.

පිළිතුර : ඇත්ත වශයෙන්ම තරුණ සමාජය නිරීක්ෂණය දේශපාලන දර්ශනයක් පමණක්ම නොවෙයි. තමන්ට අවශ්‍ය කුමක් ද කියා ඔවුන් වර්තමාන දේශපාලනඥයින්ට පෙළඹවීමක් කළ යුතුයි. නමුත් වර්තමාන තරුණ පිරිස හැඩ ගැසෙන්නේ දේශපාලන දර්ශනයක් වෙත පමණයි. ඒ වගේම රටේ සම්පත් වලින් උපරිම ප්‍රයෝජන ගෙන නැහැ. රාජ්‍ය සේවය නිසියාකාරයෙන් සිදු වන්නේ නැහැ. හැමදාම වැඩවර්ජන. වර්ජනය මේ රටේ ප්‍රශ්න සඳහා විසදුමක් නොවෙයි. මේ රාජ්‍ය අංශය හොඳ පැත්තට මෙහෙයවීම සඳහා යම් වැඩපිලිවෙලක් ඇති කළ යුතුයි. මේ සම්පත් දියුණු කිරීම සඳහා පොදු වැඩපිලිවෙලක් සාමූහිකව එකතුවී ක්‍රියාත්මක යුතුයි. දැන් තිබෙන පැලැස්තර දැමීමේ ක්‍රමයෙන් ඇත් වී පොදු වැඩපිලිවෙලකට යා යුතුයි. ඒක අනිවාර්යයෙන් විය යුතු දෙයක්.

ප්‍රශ්නය : අවසාන වශයෙන් අපේ නායකයන්ටත්, සමාජයටත් යම් උපදෙසක් දීමට ඇත්නම් එය කුමක්ද?

පිළිතුර : ජාති, ආගම් හේදයෙන් තොරව රට ගැන කල්පනා කර කටයුතු කළ යුතුයි. දියුණුවක් ඇති කිරීමට රටක් තිබිය යුතුයි. අවුල් සහිත රටකට, නිවසකට දියුණුවක් ඇති කර ගැනීමට හැකියාවක් නැහැ. සමගියක් නැතිනම් දියුණුවක් නැහැ. සියලු ජාතීන්, ආගමිකයන් එක මවගේ දරුවන් ආකාරයට කල්පනා කර සදාචාර පැත්ත දියුණු කිරීම සඳහා ආගමික අංශයන්, ආර්ථික වශයෙන් දියුණු කිරීම සඳහා සියලුම පක්ෂන් එකතුව කටයුතු කළ යුතුයි. මිනිසුන්ට නොයෙක් ආකාරයේ දේශපාලන දර්ශන තිබිය හැකියි. නමුත් ඒ සියල්ල අමතක කර එක් දර්ශනයකට එකතු වී මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා වැඩ පිලිවෙලක් සකස් කර ගත යුතු වෙනවා. ප්‍රධාන වශයෙන් රටේ දියුණුව ආර්ථික වශයෙන් පමණක් නොව, සදාචාර වශයෙන් ද ඇති විය යුතුයි. මනුෂ්‍යකම දියුණු කළ යුතුයි. කරුණාව, මෛත්‍රිය, කළගුණ සැලකීම වැනි ගුණ ධර්ම එකතු කර අපේ රට

දියුණු කළ යුතුයි. එසේ නොකර විවිධ ආකාරය බෙදීම් ඇති කර ගෙන, මේ යන ආකාරයෙන් කටයුතු කිරීමෙන් මේ රට කිසිදුක දියුණු කරන්න බැහැ.

බොහෝම ස්තූතියි ස්වාමිත්වහන්ස.